

Wim Sonneveld (1917-1974) beweerde ooit eens in een interview dat hij van nature lui was. Of dit nu waar was of niet, gezien zijn enorme staat van dienst lijkt het niet waarschijnlijk. Sonneveld kwam in 1936 in dienst bij Louis Davids, waar hij niet alleen secretaris en een soort veredelde boodschappenjongen was, maar ook in het voorprogramma van de grote Louis mocht schitteren met een aantal zelf gekozen liederen en chansons. Al in 1943 begon hij zijn eigen cabaretgezelschap, waarmee hij optrad in het Amsterdamse Leidseplein Theater. Zijn carrière nam een grote vlucht en hij heeft zich op nagenoeg elk terrein van entertainment begeven, tot en met een rol in de Hollywood-film "Silk Stockings". Ook zijn rol van Professor Higgins in de Nederlandse versie van "My Fair Lady" die begin jaren '60 in de theaters opgevoerd werd mag niet onvermeld blijven, hoewel Wim Sonneveld als cabaretier het best in de herinnering gebleven is. Met typetjes als de opperstalmeester, Frater Venantius, Nikkelen Nelis en al die andere onvergetelijke figuren bewees hij zijn vakmanschap, maar ook met prachtige liedjes zoals "Marjoleine", "Margootje", "Zo heerlijk rustig", het sarcastische "Lievelling" of zijn onvergetelijke vertolking van "Het Dorp".

Wim Sonneveld

HET DORP (La Montagne)

Tekst & muziek Jean Ferrat
Ned. tekst H. Verhage (F. Wiegersma)

36

Intro

G Em C D7 G

Thuis heb ik nog 'n an-sicht -

Em G Em

kaart, waar-op een kerk en kar met paard, een sla - ge - rij J. van der Ven,

Am7 D7

een kroeg, een juffrouw op de fiets, 't Zegt u hoogstwaarschijnlijk niets, maar 't is waar ik ge - bo - ren

G Em

ben. Dit dorp, ik weet nog hoe het was, de boe - ren - kin - d'ren in de

Bm C

klas, een kar die ra - telt op de kei - en. 't Raad-huis met een pomp er -

D D7 G

voor, een zand-weg tus - sen ko - ren door, het vee, de boer - de - rij - en.

Refr.

C D Bm

En langs het tuin-pad van m'n va - der

Am7 D7 G G7 C

ik zag de ho - ge bo - men staan. Ik was een kind en wist niet

Untitled - 3

be - ter dan dat 't nooit voor-bij zou gaan.

© Productions Alleluia
Used by permission of: Warner Basart Music Publishers-Flevolaan 41-Naarden-
Holland

2. Maar blijkbaar leefden ze verkeerd,
het dorp is gemoderniseerd
en nou zijn ze op de goeie weg.
Want zie hoe rijk het leven is:
Ze zien de televisiekwis
en wonen in betonnen dozen,
met flink veel glas, dan kun je zien
hoe of 't bankstel staat bij Mien
en d'r dressoir met plastic rozen.

Refr.: En langs het tuinpad van m'n vader
zag ik de hoge bomen staan.
Ik was een kind en wist niet beter
dan dat 't nooit voorbij zou gaan.

3. De dorpsjeugd klit wat bij elkaar
in minirok en beatlehaar
en joelt wat mee met beatmuziek.
Ik weet wel, 't is hun goeie recht,
de nieuwe tijd, net wat u zegt,
maar 't maakt me wat melancholiek.

Ik heb hun vaders nog gekend,
ze kochten zoethout voor een cent,
ik zag hun moeders touwtje springen.
Dat dorp van toen, het is voorbij
dit is al wat er bleef voor mij:
een ansicht en herinneringen.

Toen 'k langs het tuinpad van m'n vader
de hoge bomen nog zag staan....
Ik was een kind, hoe kon ik weten
dat dat voorgoed voorbij zou gaan?

37